

melfer, og for det Andet holder det oprindelige Forslag sig strengt til den bestaaende Lovgivning om Huusvilde, som forudsætter, at det er Folk, som ere forsørgelsesberettigede her i Landet, thi, naar de ikke ere det, kunne de fjernes. Men, naar man nu kun optager det som en Betingelse for denne Lovs Anvendelse, at Vedkommende ernære sig paa lovlig Maade i Communen, kan der unægtelig opstaae Spørgsmaal, om en Saadan, som aldeles ikke er forsørgelsesberettiget her i Landet, men dog ernærer sig her paa lovlig Maade, skal have Udgang til at nyde Godt af denne Lovs Bestemmelser. Saadanne enkelte væsentlige Mangler kunne jo afhjælpes ved yderligere Ændringsforslag til Loven; jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa dette enkelte Punkt, med Hensyn til hvilket det forekommer mig, at det oprindelige Forslag har Fortrin, skøndt jeg iøvrigt indrømmer, at Udvalgets Forslag ogsaa paa den anden Side har sine Fortrin.

Ordføreren: Udvalget er kommet til dette Forslag, ikke paa den Maade, at den One skulde have opoffret Noget af hvad han ansaae for rigtigt, for ved en gjensidig Imødekommen at tilveiebringe et Resultat; dette er ikke Tilfældet; hvad der er foreslaaet, det er foreslaaet, fordi det er anseet for det Hensigtsmæssigste, naar man overhovedet vil have en saadan Lov; Meningerne have derimod været afvigende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en saadan Lov overhovedet er nødvendig og hensigtsmæssig, men ogsaa kun med Hensyn til dette Spørgsmaal. Naturligviis har det været Udvalget magtpaaliggende, ikke at give fattige Huusvilde Udgang til bedre Boliger end dem, som ere sædvanlige der paa Egnen; thi det er aabenbart, at man vilde aldeles forfælle Lovforslagets Hensigt, hvis man stillede de fattige Huusvilde bedre end Arbejdsclassen i Almindelighed, da man jo derved ligefrem vilde gjøre den hele arbejdende Klasse til fattige Huusvilde, som vilde kaste Byrden for deres Huusly over paa Communen. Som Følge heraf lagde Udvalget særdeles Vægt paa de Bemærkninger, som i denne Henseende bleve fremførte, og da det nu blev gjort gjældende i Udvalget, at der var mangfoldige fattige Familier, som ikke havde to særskilte Rum til at opholde sig i,

saar forekom det Udvalget, at dette maatte være aldeles afgjørende for det til at foreslaae en saadan Forandring som den omtalte. Herved vil Udvalget imidlertid paa ingen Maade nægte, at det jo var særdeles ønskeligt, om Fattigmand havde ikke alene eet, men to, ja endog tre Værelser. Med Hensyn til, hvad der er fremhævet angaaende Sovekammerne, maa jeg iøvrigt bemærke, at det vistnok vilde være særdeles ønskeligt, om der fandtes en saadan Adskillelse som den antydede; men den kunde da, efter det oprindelige Forslag, kun opnaaes derved, at nogle af Beboerne søv i Koffenet; hvor der er et saadant særegent Koffen, pleier det imidlertid som oftest ikke at være af den Besskaffenhed, at det kan tjene til Sovekammer. Jeg maa ogsaa bemærke, at det unægteligt er af væsentlig Betydning, at der er tilføjet Ordet „Personer“; det er aabenbart, at man derved udvider den Rettighed, som var foreslaaet blot at skulle angaae Familier, ogsaa til enkelte Personer, men, naar man overhovedet vil gaae ind paa et saadant Forslag som det foreliggende, kan jeg ikke nægte, at jeg finder det fuldkomment i sin Orden, at ogsaa enkelte Personer maae have den paagjældende Rettighed; der kan tænkes mange Tilfælde, hvor man, som det forekommer mig, ikke kunde være berettiget til at nægte saadanne enkelte Personer Udgang til at nyde Godt af en saadan Lov, naar man overhovedet gaaer ind paa den; jeg skal i saa Henseende blot henvise eksempelviis til gamle Enkemænd eller Enker. Jeg har iøvrigt ikke rigtigt opfattet den ærede Indenrigsministers Bemærkning; der skulde kun kunne være Tale om de Personer, der ere forsørgelsesberettigede her i Landet; men naturligviis gjælde de almindelige Lovbestemmelser ogsaa med Hensyn til Fremmede, som ikke ere forsørgelsesberettigede her i Landet. Jeg skjøner ikke rigtigt, hvilken Indsigelse det, der er foreslaaet af Udvalget, kan have paa Forholdet til Fremmede, uden forsaavidt det jo rigtigt nok er hyppigere, at enkelte fremmede Personer end hele Familier komme herind. I alt Fald kunde man tage det under nærmere Overveielse, hvis man vilde have, at Lovforslaget skulde indskrænke sig til at gjælde for dem, som have Forsørgelsesret her i Landet.